

Излазак из Судана: куда терају хришћане?

Хришћани Судана напуштају земљу. Око милион људи указом нове владе лишено је држављанства: по мишљењу суданских власти, за њих нема места у строго исламској држави. Представнике немуслиманских конфесија који не стигну да отпутују до 8. априла очекују репресије и принудна депортација. По мишљењу експерата, масовно исељење хришћана из Судана прети хуманитарном катастрофом како новоформираној Републици Јужни Судан, тако и суседним афричким земљама.

При том, не треба рећи да су при старом закону хришћани у Судану живели без проблема. На папиру држава је гарантовала религиозну слободу, у пракси немуслиманци су се стално суочавали са жестоком дискриминацијом и гоњењима. Још уочи коначне поделе Судана на Јужни и Северни део своје домовине напустило је на стотине хиљада хришћана Нубијаца. Сада је рат рекло би се завршен, истина хришћанима од тога није лакше. И чак ако други суседи отворе депортираним Суданцима своје границе, то неће решити проблеме. На северу је Египат, на северозападу Либија, даље Чад, Централноафричка Република и Етиопија. За сваку од тих земаља нереалан је задатак да нахрани бар део од милион избеглица.

Треба истаћи да се слични процеси дешавају данас не само у Судану. И природа њихова пре није религиозна, већ политичка, сматра представник Руске цркве при Савету Европе игуман Филип.

- Забрињавајуће вести долазе из других земаља где доминира исламска традиција, где се чују позиви на разарање хришћанских цркава или изгнање хришћана. Према мом мишљењу, проблем се састоји не у томе што су представници хришћанства и ислама престали да се слажу међу собом. Јер пре тога милиони људи су живеле раме уз раме. Проблем је у томе што се у савременом глобалном свету дешава пребацавање

одговорности за дејства појединих народа или религиозне традиције на све представнике ове традиције.

Заиста политичких интереса у Судану, како између осталог и у свакој земљи богатој нафтом, има много. А раздор међу племенима, народима и конфесијама један је од најраспрострањенијих инструмената дестабилизације ситуације. Ипак, за сада међународна заједница нема довољно метода да делује на драматичну ситуацију, убеђен је експерт Центра за проучавање земаља Северне Африке Сергеј Костељанец.

- То већ одавно није унутрашња ствар Судана – он је подељен, и ми имамо посла са две посебне земље. Треба узимати у обзир да се сама подела десила уз подршку међународне заједнице. Да није било притиска међународне заједнице рат највероватније не би потрајао. И постоји мноштво политичких, економских и хуманитарних полуга деловања на ове земље. Међународна заједница обавезна је да предузме кораке како би бар смањила усијање страсти на граници. У максималној варијанти како би у потпуности регулисала конфликт.

За протеклих 20 година обележених сталним сукобима, сушама, гладом, Судан је напустило преко 4 милиона људи. А данас 700 хиљада хришћана стоји пред страшним избором. Овај проблем у сваком случају треба да реши међународна заједница.

(Глас Русије)